

въ онѣй, за което са сега сѣминѣваемы. Нанстина, предъ смъртъта си ще познаемы и ще са ѹвѣдимы че задъ гроба има и дрѹгы животъ—вѣченъ, за когото ный сега са твърдѣ малко грижимъ; предъ смъртъта си ще познаймы и ще са ѹвѣдимъ че грѣшнытѣ на онзи свѣтъ гы чакатъ лѣкы—вѣчны, отъ които сега са твърдѣ малко вонимъ; предъ смъртъта си ще познаймы и ще са ѹвѣдимъ, че има правосѣдениъ Богъ, Който заплаща всѣкомѹ споредъ работытѣ лѹдъ, и отъ Когото сега са твърдѣ малко страшимъ; ясно ще познаймы и на пзано ще са ѹвѣдимъ тогази за всичко, на което ны ѹчи Св. Церква, коато, твърдѣ малко сега слѣшамы; но ѹвы! може вы, да са отворатъ тогази очитѣ ни не за радость. Праведный Симеонъ предъ смъртъта си видѣлъ Спасеніе, а грѣшника ще види тогази погыбваніето си; Симеоновото сзрдце са напзанило съ ѹтѣшеніе, а сзрдцето на грѣшника ще са напзани съ отчааніе; предъ смъртъта си Симеонъ говорилъ: отивамъ съ миръ, — а грѣшника ще са принѣди да каже: треперишката отивамъ, и ожимама лѣкы въ Ядъ.

О Господи! Стори ни да са покаймы, предъ кончината си; недопѣцай да ѹмрѣамъ въ грѣхъветѣ си; проводи ни таквази смъртъ, съ каквато е ѹмрѣлъ правѣдний Симеонъ; отвори ни сега очитѣ, за да виждамы и да са страхѹваемы отъ твоѹ страшенъ сѣдъ. Аминь.
